

319

e. 2-9.

B. 1-

Ann.	Pres.	C.	N.
189	LL	5	10.

Carta per Mebre.

Foguina en un acte y en vers

original de

D. Fernan Bolivar.

MS. 688

Personas.

Actors.

Señora Glusnia.

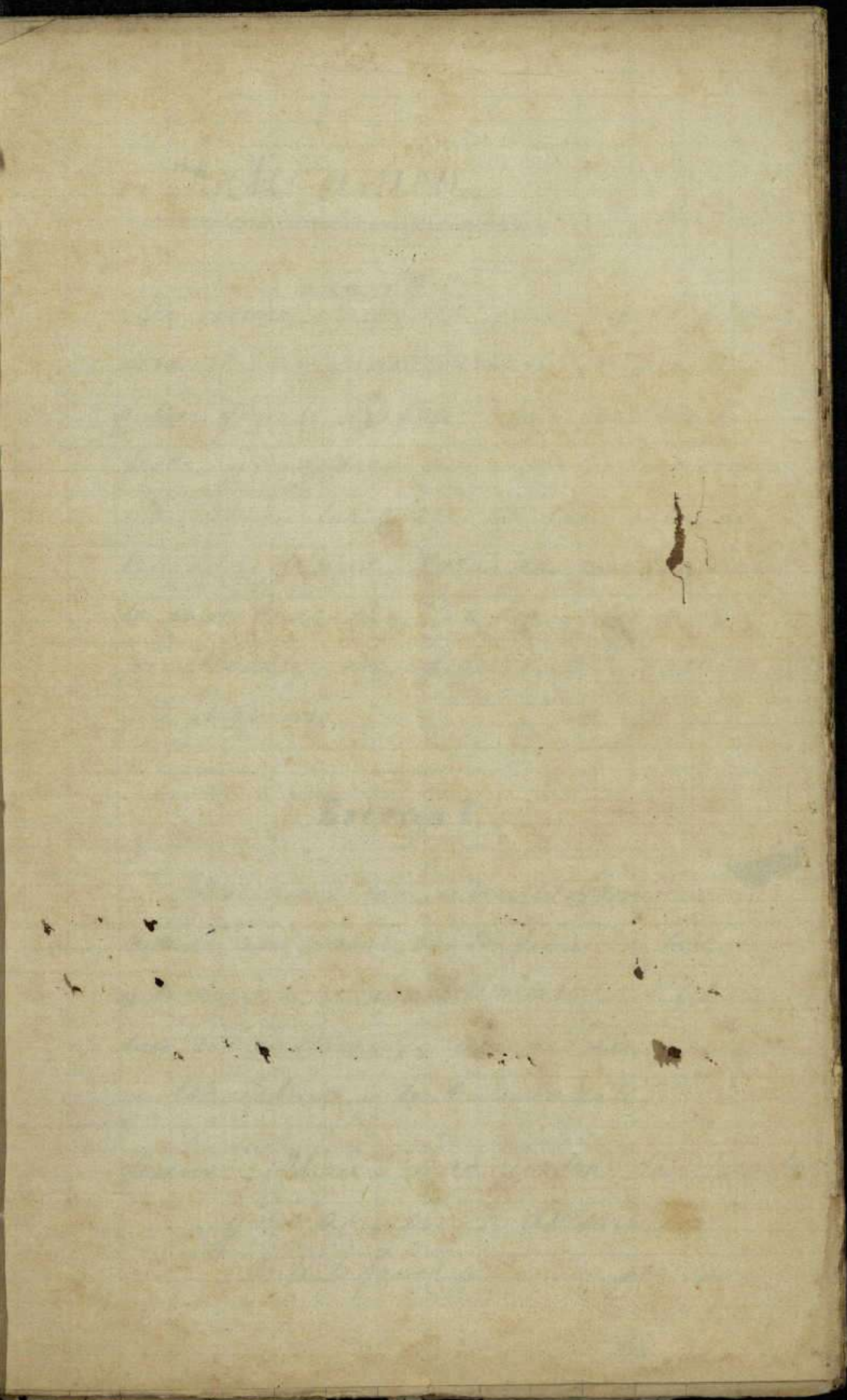
Señor Joseph.

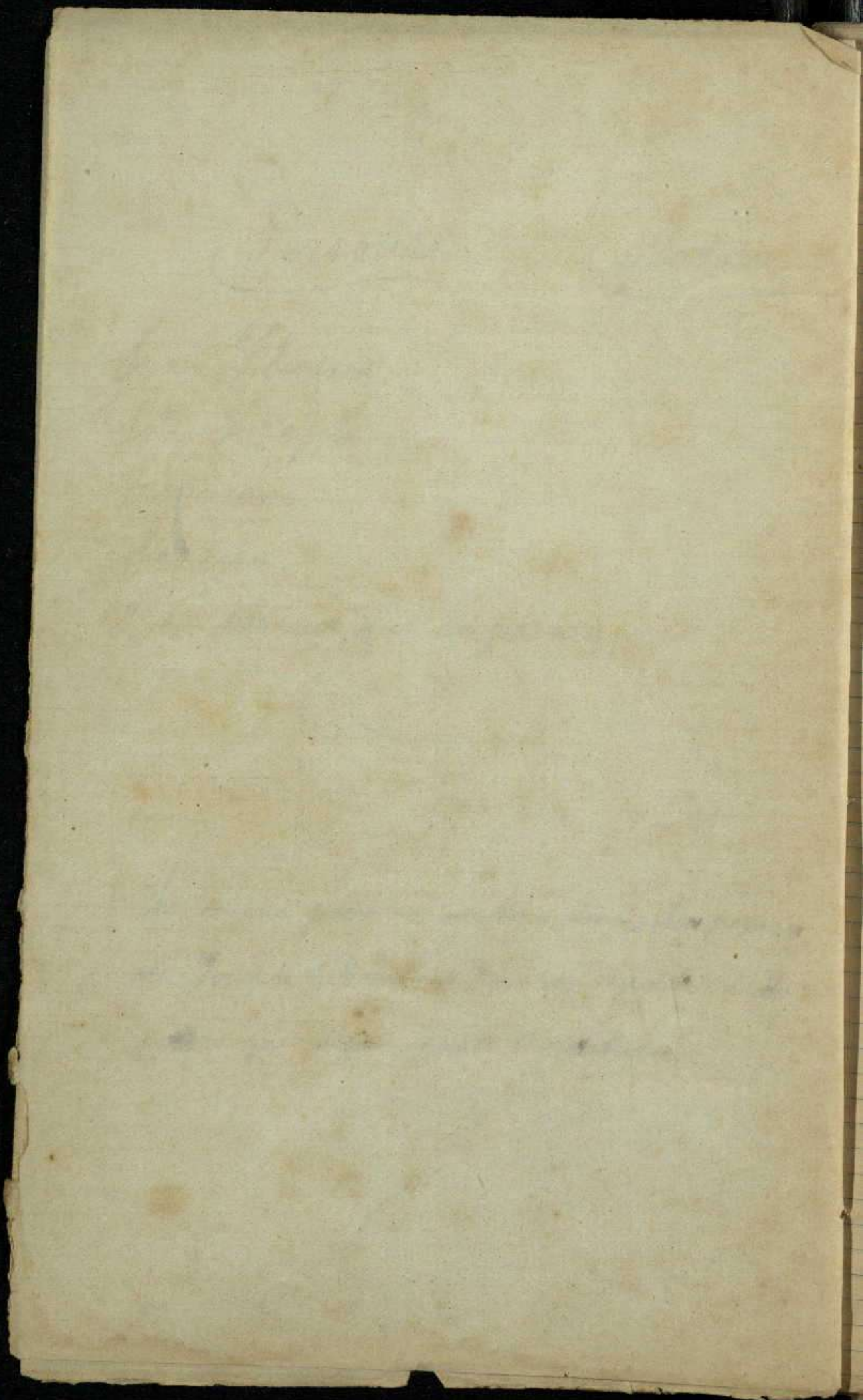
Tomás.

Sereno.

Y dos serenos que no parlau.

La escena para en nuestros dias; Los papers
de Joseph y Tomás s'han de repartir á dos
actores que sigan iguales d'estatura.

Apte ünich.

La escena representa una petita pla-
seta il·luminada escarament per dos
s' tres fanals d'apats a' las parets: a'
dreta y esquerra dos cases en las cuats
s' hi vehuen las portas de las escalas ab-
truncadors de mar: totas las portas han
de esser truncadas. Lo segon serme,
practicable, com figurant lo carrer
que travessa.

Escena I.

Al alzar-se lo teló se veu lo Sereno asseu-
tat en un portat, ab lo fanal a' terras
y lo chuzo a' las ma's. Un rellotje d'iglesia
toca las quatre. Lo sereno s'aixeca ab
molta calma y fent un badall.

Sereno: ; Ahaa! Las quatre: dem la volta
y ns anirem a' dormir.

(Cull lo fanal y s'en va' per la

dreta cantant.)

¡Las cuatro!... y mudado!

Escena II.

Tomás, que surt per la esquerra.

Tomás=

¡Bo!

¡Las cuatro? ¡Qué dematí!
La culpa'n té aquella mossa:
no sé per hont ha surtit.
Quant tenia la conquista
guanyada de mitj a mitj,
aquella colla de màscaras
ab la seva broma y crits
me l'han tret del costat...
¡matehit siga'l bailarí!
- ¡Quin airot mes pret que fa!
Da, da, aném'sen a dormir,
demá será un altre dia:

(Dunca per dins de la roba)
si torna, aniré seguint
y no la deixo de mà.
¡Avant be qu'anaba, jo't flich!

¿T'hevent t'inch la clau? No la trobo.
¿T'hevent la posada? ¡Ah!... aquí:
obrirem y cap a dalt.

(S'en va a la porta de la dreta y
avant per obrir-la, en lloch de clau,
se tren de dintre l'pit un cara-
metto groixut.)

¿Si es un carmetto dels fins
que m'ha dat aquella noiosa!

¿Vaja donchs! ¿T'hevent la t'inch?

L'ha he perduda, no hiá mes:

vallant m'ha caygut del pit.

¿Fare que fare? Si truco

desperta a tots los vehins

menos a n'ella; y l'pitjor

es que cuant estas dormint,

ni qu's calés foich a casa

voldria mouers del llit. (Pausa)

Ba, ba, truco: que t'inch fret

y estich que no m'puch tenir.

(Donca quatre pichs ab lo picc porta.)

¿Ay, quina greca s'prepara!

; no 'n sentire' poch's de crit's!

(Moment de pausa.)

Ja ho dich:; si no 'm sentirá.
Deu roncar com un garrí.
Brucaré mes fort; aveyam!

(Ho fa: altre moment de pausa)

Ca, ca: no baixará a' obrir
com que sab que tindrà la clau
ni s'haurá cuidat de mi.

Avino a' brucar: (Ho fa mes fort.)

; Ca! Si inútil

perque no 's sent ni un mosquit.

Endavant... prenem la frema
sent lo sereno per' qui.

Si trobei la fonda oberta...

pero, sí... ¡fonda m'ha dit?

; si no duch a' demunt meu
ni un xavo partit p'el mitj!

Al restaurant de Romea

s'ha quedat bossa y pistinchs.

; Matchits sigan balls y bruenos!

¡Pinch desgracia a queixa nit!

al revés d'ahí a la tarde
que la sort era per mi.

Lo que té avà l ball, de gorras,
de tarjetas y vestit.

¡Dè, qué faig?... Aniré a veure
si m' sentirá algun amic.

(S'en va cremat per la dreta y enant
ja es fora, surt Joseph per la esquerra,
lo segueix un poch y després torna)

Escena III.

Joseph.

¡Hola! ¡Un bulto! ¡Ah, es un home!
breya qu'era ella, ¡ay de mi!
¡Hont ha anat aqueixa dona?
¡hont s'ha ficat? No la he vist
desde la primera part,
cuant m'pi ficat allá dins
a prendre un café: després,
cuant hi he tornat, ¡bona nit!...
A la Muria de Valencia

m'hi quedat, y ab moltes fatiches
he pogut després del ball
d'aquells dimonis fugir.
¡Ahont ets, Lússia? Estal vegada
s'haurà perdut p'el camí
o s'en anat de conquistas...
¡Qui sab? Perque no ho he vist.
¡Ay, Joseph! Avuy te plantan
a n'el front, aquells... dos dits
que tots los Josephs portem
si dona guapa tenim.
¡Ahont es?... ¡Pot ser es a' casa!
pro ¡cal si jo la clau finch
y fins que la mit es fora
en Tomas no ve a dormir;
¡qui l'hauria obert? May mes
me dispreso d'arlequi,
ni de res: a' cap mes ball
vull anar, millor es lo Mit,
pus allí no'm fuig la dona
y no fa' fret com aquí
ni'm maregan tant las máscaras

mascarons y mascarins.

(Se sent aprop lo sereno que canta)

Sereno = ¡Las cuatro y cuarto! ¡Sublado!

Joseph = Indevant, un quart de cinch

y ella no compareix:

¡m'hi ha' per perdre l' magi!

¡Jo, jo, jo! (Borrint) M'hi encostipat:

esta' clar si vaig tant prim...

No porto res en las camas

ni al cos, perquè això de fit

es igual que si no hi fós:

y encare la sort que tinch

de la capa... ¡pobre capa!

- sento passos per allí. (Canta)

(Va a mirar per la dreta)

¡Si sera' ella? ¡Cav!, no:

es lo sereno: ¡ay de mi! (Cridant)

Slussia, Slussia, ¡Hont t'has ficat?

Escena IV.

Josephy l' Sereno.

Sereno = ¡Qué criden tant demati

y tot tot? i Leue no vegeu
que despertéu als vehins?

Joseph: ; Ay sereno, que la heu vista?
Digueu-mho.

Sereno: ; Pero a n'a qui?

Joseph: La meua dona, la Lússia.

Sereno: Ba, ba: aneu en a dormir.

Haurà begut un xich massa. (Ap.)

i Leue no sentiu lo que us dich?

Joseph: Si, home; pero digueu-me
si a n'a la Lússia heu vist?

Sereno: Si: ara aquí un gos la duya
agafada p' el vestit.

Joseph: ; Leue us en burlem?

Sereno: Pochs romances,

o si no aneu a dormir

a casa de la ciutat

en un calabosso humit,

pus venint calent del ball

vos refrescareu un xich.

Joseph: ; Pero que no m' coneixeu?

Sereno: ; Qui vos ha de coneixé, amich

avant d'aquesta manera?

Joseph: És lo vehí del quart pis
d'aquí, del número quatre.

Seren: ; És senyor Joseph? ; Què diu!
És marit de la senyora
donya Alessia?

Joseph: Si, home, si.

Seren: ; Ay donchs, que s'ha tornat boig?
; Hont va pe'ls carrers aixís?
Cregui que no m'ho pensaba.
; Ca! ; Si may ho hauria dit!

Joseph: Pre: ; que habeu vist a la dona?

Seren: ; Que s'ha perdut?

Joseph: ; Ay de mi!

Ja saben qu'ella era a Caldes
y havia de arribar ahir
despres d'habe' estat cinch mesos
allí dalt. No va venir,
y he rebut sols una carta
que diu, punt per punt, aixís:
- Vull donarte una sorpresa:
aixís, ves aquesta nit
a m'el ball, ab la tarjeta
que trobarás aquí dins.

Perque t'conegui entre ls altres
te dirémas de arlequí

y t' posarás al braç dret
ben lligats o ben cosits
un llàis vermell y un llàis blanc
amples cada un de cinch dits.

To hi aniré ab mas corinas,
pus som aquí desde ahir
y no vull venir á casa
sinó ab tu y aqueixa nit,
fes qu' en fomenàs res no sàpia
perque hi voldria venir. -
¿Que' havis de fer? M'hi penso,
y fent cara d'agutzil
per la rabia que tenia,
decideixo anarhi, al fi:
perque ja ho sabeu, la Rússia
fa tot lo que vol de mi.

Començo á dar providencias
p'els Massos y p'el vestit:
; y al pensá t' que m'ha passat

ab això....! pero seguim.

Fa ho tinc tot y en sent a l'hora
;no hi ha remey! cap allí.

Me prova, se'm descobreix,

la abraço y hi ballo un bon xich.

Acabem: y molt confiat

a pendre un cafè he sortit

y al tornar...; desgracia horrenda!

en lloch del saló la he vist!

Estaban ballant la Polka

y quatre desvergonyits

ajudats de moltes mossas,

veient que jo estava trist

y sense saber que fer,

s'han apoderat de mi

y han lograt que'm distraquis

a fora de cops y crits

L' un me daba una castanya,
l' altre 'm donaba un perich,
l' altre 'm feya pessigollas,
aquella 'm tremaba 'ls dits. ...
Fins que al cap de tanta greca
quant ja estava mitj fudit,
m'han agafat per los brassos
y per las cames y aixis,
altsantme tres cops al ayre,
à terra altres tres m'he vist.
Y al istil de Sancho Panza
m'he aixecat tres cops d'allí,
ab un dolor à la esquena
y mes avall, que ja us dich
que encare que quatre dias
estiga ficat al lit
prenent caldo y medicinas
y aixarops y ayguas mit,

y posant-me sangoneras
als genolls o bé a m'el pit
y sangrant-me y tuant sempre,
no m' podre mes rebuixir
perque us juro qu' ara m' trobo
com un llumat o un fudit.

Serenó = Be, pero de la senyora...

Joseph = Aquí entra 'l pas mes trist.

Quant lliure d'aquells dimonis
al cap de molt temps m' he vist,
ho sabó me queya sobre
y he pensat sols en fugir.

¡Pero sol? ¡ Ahont anaba
sens venir la Russia ab mi?

Miro, busco, volto, torno,
vaig al soló, al cafeti,
me fico per dins hont ballan,
pujo al primé y segon pis,
vaig al bloc de las senyoras
y una m' tren donant un crit.
registro per totas ls banchs,
miro a dins ab los musichs...

¡ca!; tot inítil!... La Rússia
ja era pot ser a París.

Vaig a la guarda-robia
demano la capa y... ¡sí!
¡capa m'has dit?; K'en daranl
Intrenitj d'aquell burgit
en que tothom demanaba
las capas, bastons y abrichs,
eh! loch de dar-me la meua
qu'era comprada d'ahir,
m'han dat aquestas que porto
qu'es bona roba per l'estiu
perque p'el furats que hi han
no m'hi passin los mosquits:
la prenc a fi, me la porto:
cap altre remey no finch
Baixo la escala ab empentas,
Arepitjadas, cops y crits.
- Miréusel!... - diuen uns quants.
- Apa, noys, que ja l'tenim.
- ¡Agafemlo! diuen d'altres.
- ¡Al arlequí!... ¡al arlequí!...

Me puzo a' correr... prepitjo
a un home mes alt que un pi,
que m' dona una clatellada
qu' m' fa veurer dia y nit.

Ho m' deturo... corro mes
y surto al fi d' alla dins
despres de tirar a terra
a quatre xicots o cinch
d'aquells que venen cerillas
y diaris y embolichs.

Deu o dotze detras meu
me requixen p' el canic:

volto carrers, carrerons,

Tot Barcelona he seguit:

y com un desesperat

corrent he vingut aqui

desde 'l Padro, perque aquells

causats de tant de seguirme,

tirantme tronxos de col

m' han abandonat allí.

Arribo aqui; y quant me creya

trovar la flussia per qui,

passajante per la plassa
ó dormida en un padris
la soletat mes horrenda
sols he trovat y he fugit.
Torno al teatre de Romea
y evant anava á entrar dins,
la porta em tiran p'els marros
sens dar-me la bona nit.

Quedo parat: torno á correr
y escotto 'l que la gent dir;
veig un grup de home y dona,
lo deturo tot seguit...
miro la dona...; no ho es!
es mes alta ó té mes pit.

I deturant á tot hom
fentlos parar un bon aich,
pregunto á tots per la Rússia
y ningú la Rússia ha vist.

Serenó = Vaja, si que té desgracia.

Joseph = La ting grosse aqueixa nit.
; si ja no hi volia anar
per lo que em va succehir!

Sereno = ¿Qui' va ser?

Joseph = Ja us ho diré
cuant estiga mes tranquil.
Busqueda, per Deu busqueda
que no us queixareu de mi.
Miren ben be p' els racons
ab lo fanalet: ¿sentiu?

Jo per un altre cantó...

Sereno = Si la trovo, ha de venir
a casa de la ciutat
perque's veu que li ha fugit
y si ha fet algun delicté...

Joseph = ¿Qui' diheu, gat?

Sereno = Clar que si.

Joseph = ¿No, home! ¿No té bona casa
perque hagi d'anar a dormir
a casa dels altres? ¿Bo!
¿Si que estariam guarnits!

Sereno = Bueno, donchs: vaig a mirarho.

Joseph = ¿La acompanyeu aquí.

Sereno = Be, si; pero si la trovo.

(S'en va per la esquerra y cuant es

fora, Joseph li diu.)

Joseph = Pusquen bé per tot: ¿sentiu?

Escena V.

Joseph, migo Tomás,
que surt per la dreta.

Joseph = ; Ah pobre Rússia! ¿Ahont ets?
Si no ve' aquest dematí
la fare' posar al diari,
anire' a veure ls amichs,
buscaré a lo nunci...; Ola!
rento passos per allí

Tomás = (Sortint) Mestre que fa' l' reverens.
Pot ser sera' algun vehí.

Joseph = Diguixiqu' ha vist a la Rússia?

Tomás = Si, prou; per Rússia estich!

Joseph = ¿Que s'en burta?

Tomás = i Sab vosté
ahont puch aná a dormir?

Joseph = Vaja, veig qu'está de broma.

(Tomás s'assenta en un pedris de porta)

(y Joseph l'observe)

(; Ota! ; 2ª porta lo vestit
igual que jo!... Si serà...)

Tomás - ¡Luc' espera?

Joseph - ¡Luc' no ho vol dir?

Tomás - ¡Vagi al diable!

Joseph - (Amansenen) ; Rússia, Rússia!

(; Tont has anat eixa nit.) (M. Grete)

Escena VI.

Tomás, sol.

Me sembla qu' n'aquest home
algun altre cop he vist.

A la Rússia diu que busca:

i quina Rússia voldrà dir?

~~Si l'oncle estigués desperat~~

no 'm tindria d'està aquí

pelant me de fret. A vejam

si ara 'm sentirán. (L'aixeca y vá

a treure quatre pichs a la mateixa

porta que avans ha treuat)

(Un quart de pause); Prou! ; si!
je m'ho sembla: ; malehit sia!...
Sento passos: ; qui vè allí? Qu'è mirant
; Una dona? ; ahont vè sola
à aquesta hora de la nit?
; Si pot ser serà la Lússia
que busca aquell infelís?
; Vos' disprenda! ; Bravo!
Ja us divertirem un xich
perque penso qu'és la mort
que m'presia per marit
; Bravo, noy! Fem la comedia:
je finch ahont anà a dormir.

Escena VII.

Tomàs y Lússia,
que surt per la esquerra.

Durant tota la escena, Lússia mira
à Tomàs, com dubtant que siga el
seu marit y Tomàs ^{figgeix} la veu y ade-
mans com figurant que està un
poch begut. Se recomanda eixa situa-
ció als actors.

Slusia: ¡Ay gracias a' Deu que t' trovo!
; No m' has dat poch de fatich!
Bres cops ai m' aquí he vingut
y cap dels tres cops t' he vist.
; ¿Hont has anat? Vaja, digas.
; Si qu' estarem ben quarnits!
; Ferme anar dos horas sola
des prés de deixar-me allí
entremitj d' aquella colla
de ximples! ; ¿Has ben lluitat!

Bornas: Jo t' diré...

Slusia: ; Ferme anar sola
p' els carrers! ; ¿Hont t' ha vist?
Des que has anat al café
que t' trovo d' un modo... aixís...
; ¿que t' diré?... no semblas tu.
Avuy has begut un xich
massa y es que t' ha fet mal:
; no m' ho neguis!

Bornas: Bona, t' dich...

Slusia: No m' ho neguis, perque ho veig.

Bornas: Es clar, si miras tant prim...

Flússia:; Si hasta has cambiat de veu!

Tomás: Es de l'aire de la nit.

Flússia: Dels licors y que se fè!...

Tomás: Ah! intens la culpa.

Flússia: ; Jo?

Tomás: Si.

Perque fugias del ball.

Flússia: Jo no sé qui esqu'ha fugit.

Tomás: Bè, ventás: aquí fa fresca,
al això anem a dormir.

Don lo bras.

Flússia: Bè, i perque t' vols?

Tomás: Dona, anem: i no ho has sentit?

Flússia: i Pero howt hem de anar?

Tomás: A casa.

Flússia: i Tu' estàs tocat del magi?

; Que no hi som?

Tomás: (Mirant) ; Ah, fens rahó!

(; Bravo, també està per'quí!)

Flússia: Josep, tu no ets en Josep.

Tomás: No, i pot sereré en Flússia?

Flússia: Vejam: treute aquets dos narros.

Bomai: Pero si no'm puch tenir
de son, de fret y de rabia
y de no se lo que finch

Flusia: ; Ay, quina morna mes grossa
que has agafat!

Bomai: Y be, si;
pero anemsen, que dema
sabrem lo que has succehit
Ara jo no estich per res,
no mes per ana a dormir.

Vaja, vaja, tren la clau.

Flusia: ; Com la clau? Si no la finch.

Bomai: Si, dona, si.

Flusia: ; Ay burinot!

Bomai: Jo te la he dada al sortir
quant me n'hi anat al cafe.

Flusia: Vaja, home: pochs embolichs:
tren la clau y obra la escala.

Bomai: (Si sera' la del tercer pis!)

No t'he dit que te la he dada?

Flusia: ; No t'he dit que no la finch?

(Bomai, fingeix enfadar-se y va per-

amenamarta: ella s'entada)

Tomàs: Dona meva... dona meva!

(; Jo sapigues com se diu!)

Lucia: ; Dona seva? Ja no ho soch:

ja no't vull mes per marit.

; Hont s'ha vist? ; tant manrogu'eras

y tornar-te fiero aixis?

Jo'm pronuncio, m sublevo,

y me declaro en huelga!

Tomàs:

; fi?

Lucia: Jo com que no som casats

ni el matrimoni civil,

ho contare' a la justicia,

me daran la raho' a mi

y demare' divorci

y me'l daran tot seguit.

Tomàs: ; Oh ca! La Rey no regia

quant nos vam casar y aixis

ja no tens obcio' a lo premi

que fa' poch esta' regint

Lucia: Dire' que som casats d'ore.

Tomàs: ; Com que hi han papers escrits!

Thuria: Pau no, be; peujém à dalt:
dòm la clau:

Bonàs: No hi ha' perill
que la pegui; trenta té.

Thuria: Joseph, Joseph!

Bonàs: ; No m'has dit
que volias fer divorci?

Donchs resten sola à dormir.

Thuria: Sort qu'avuy estas pitof!

Bonàs: i Pitof? ; Tu'es griech ó Mati?

Thuria: Que tens mitj perdigu' al aler,
que ja no saps lo que t' dius.

qu'ets un fanoca, un ximplet,
un boig, un bárbaro, un vil

Bonàs: Miras noya... mira dona...

Thuria: Miras noy... mira marit...

que si no m' donas la clau
te recordarás de mi.

; Vull anà' à casa, finch son!

Bonàs: Donchs jo lo mateix te dich.

Thuria: Joseph, Joseph; no m'alteris.

Preu la clau!

Bomai: ; Si no la tinc!

Slussia: Aixó son excuses tevas:

tú te l'has posada al pit.

Bomai: Donchs mirau; te!

(Se desembossa, pero cuidant no
desobrirse massa: ella li registra
la pitrera.)

Slussia: ; Yes vritat
que no la tens!

Bomai: ; No t'ho hi dit?

Slussia: Donchs es que t'hauràs perduda.

Bomai: No t'ho nego, pot ser sí.

Slussia: i Fare, que fem?

Bomai: ; No dus cuartos?

Slussia: Cuartos? ; Perque, que vots dir?

Bomai: Dona, per anar a la fonda?

-i Que pot ser vots dormi aquí?

Slussia: Per ço, no; pro pots trucar:

si ell es dalt, baixará a obrir.

Bomai: Qui vots dir, ell?

Slussia: L'roy, home.

Bomai: ; Ah, sí! (Casi m'en desdich.)

¡ Així de haber de esser pare!)
Vaja, truca tot seguit.

Flúria: Jo, com qu'ell es tant tronera
y té lo genit tant viu,
no volia despertar-lo,
perque no's burlés...

Tomàs: ; De qui?

Flúria: De nosaltres. I com va'
sempre tant endarrerit
de son...

Tomàs: ; La, cà, qu' es despertí!
Qu' em obrí, que per ço es fill.

Flúria: ; Com es fill?

Tomàs: (; Dó, ja t' he fetz!)
De pare y mare vull dir.

Flúria: ; Béns unas soltas avuy!

Tomàs: ; Bé, ; que trucas? (Impacient)

Flúria: ; Tu in delit...!

; Perque no pots trucar tu?

Tomàs: Perque per trucar no estich.

Flúria: ; Miren qu' es molt!

Tomàs: ; No hi ha mes!

Arucas fu, o m' en vaig d' aquí.

Assis: Donchs no truco. (Revolta)

Bomán: Donchs, adieu.

(; Si arribo a sabé l' teu pis...!)

(S' en va precipitadament per la dreta. Assis queda parada.)

Escena VIII.

Assis, luego Joseph.

Assis: ¡Tare, que li agafa al ximple?

; ¡S' en va l' desvergonyit!

; Aquet vespre ha begut massa!

; Aturat, noy!

Joseph: (Dint) ; Alto aquí!

Assis: ; Madres!... ; Madres! (Enig corrents

per la dreta y se sent lo pitó del fero-

no tocant a Madres y luego al tres de

Muny que responen. Despres de tot,

surt Joseph per la esquerra, corrents:

dint los versos mirant per la plassa

y s' en va del mateix modo per

la dreta.)

Joseph: ; Una dona!
No s'escapará de mi
sense veure si es la Russia.

; Alto! ; alto! (Dintre.)
(Fuecda un moment la escena
sola, després surt lo fereno per la
esquerra.)

Escena IX.

Lpo Sereno, Ingo Tomás

Sereno: (Estupefact.) ; Vaya uns crits!
Sort que ja he tocat lo pitó
y ls altres ja m'han sentit
perque sino, de tant correr
m'hauria ~~perdit~~ ^{escapat} lo pit.
; Per qui, no s'heu vingut!
; Ah, sí! Un home ve per mi
molt presurat: donchs m'arrago.

(Ho fa: surt Tomás per la esquerra)

Tomás: Ha cridat Madres! Fugim.

Sereno =; Alto al rey! (Presentantli l'chaves)

Bornais = (¡L'he ben freixida!)

Sereno =; Ah, es vosté!; M'he ben lluchit!

¡Me pensaba qu'era un lladre!

Bornais = Moltes gràcies p'el desitj.

Sereno = ¡Qu'encare no t'ha provada?

Lo qu'és jo p'eu lluch t'he vist.

Bornais =; Però a' qui?

Sereno = A la senyora.

Bornais =; Gat per llebre!

Sereno =; ¡Què vol dir?

Bornais = Que pren lo gat per la llebre:
jo no soch qui vosté diu.

Escena X.

Dits y Glússia, que surt
per la esquerra y enolta.

Sereno =; No es vosté'l senyor Joseph?

Bornais = No, home, no.

Glússia = (Adelantantse); Què hi sentit!

¡Ho nega t'poca vergonya!

¡Agáfirmel, sereno!

Sereno= (Zentho) ¡Si?

Flúria= Ho div perquè vol divorci.

No vol que hi vagi a dormir.

Sereno= Però, senyor Joseph...

Tomàs= ¡Guerno!

¡Qué diable tant embolic!

Perquè vegin que no mento

y m'crequin de lo que dich,

encare que m'encostipi

me trechta careta. Aixís

sabrán ben be qui soch jo

y no m'daran mes neguit.

Sereno= Bé rahó, es'l millor mode.

Tomàs= Creyense tot lo portís.

Sereno= Vosté també. (A Flúria.)

Tomàs= M'en alegro.

(Flúria se tren la careta: Tomàs to

ma's, migotis y gallas portissas, se

desemborra bé y s'encara ab Flúria.)

Digni: ¡soch lo teu marit?

Flúria= ¡Tomàs! ¡Au?

Bornàs: ; Hoy, que vech burro!
; Si es la tia!

Sereno: (Rient) ; Si, ji, ji!
; Vaya, quin parell de Mussos!

Bornàs: ; Ja ls hi dich que m'hi ha un tip!

Mussia: ; Ja t' trovats tot estrany...!

Sereno: Si, si, excusis.

Mussia: ; Que vol dir?

Sereno: ; Tia y nebot no coneixers,
després de passar la nit
ballant ls dos!

Bornàs: ; Gat per llebre!
Igual que vos, qu' m'heu vist
y voliau que fos l'oucle.

Sereno: ; Com van iguals de vestit,
de narros, vigoti y galtes...

Mussia: ; I hont sera aquell benedit?

Sereno: ; Desesperat la bucabas
no fa molt, corrent per qui
y m'ha contat los treballs...

Mussia: ; Vejam: pot se es dalt l'pis.
(Bruca quatre pichs a la creata)

Escena última.

Dits; Joseph portat per 2 serenos.

Joseph: Ja' hi he dit que no soch Madre:
jo soch un home de be;
y si corria, es qu' anaba
beurant la dona no mes:
y jo no finch gens de culpa
si han sentit toca' l xiulet.

Serenos: Qu' ha cridat Madres, ja' podr?
(Ap a Hussia)

Hussia: Si: m' han dit, alto!

Serenos:

Isra ell.

Companys, jo he tocat l pitó;
(A los serenos. Bonai y Hussia
forman grupo retirats.

pero no ha succehit res.

Ha estat equivocació:
deixent ana y per donen.

(Los dos serenos s'en van.)

Joseph: Oh, gracias, gracias, serenos!

¡Quin favor mes gros m'heu fet!
Ja m'creya qu'avuy dormia
a la cangri entre ls pillets.

¡Y la Slussia, que t'heu vista?

Sereno = ¡Que sou ceço?

Joseph = ¡Ay, ay: perque'?

Sereno = ¡Que no veyen qu'ho espera?

Joseph = ¡Es vritat! ¡Slussia! (Abassantse)

Slussia = ¡Joseph!

Joseph = ¡Hont eras, rateta meva?

Slussia = ¡Hont has anat tu, gatet?

Joseph = M'han fet fugir unas mascaras.

Slussia = Donchs jo he ballat ab aquell.

Joseph = ¡Qui es aquell? ¡la sombra meva?

¡E' n'el ball, per mi t'has pres?

Slussia = Com qu'auen iguals de tot.

Joseph = Mestre, aquest vestit es meu.

Bomá = ¡Quèdiset, donchs!

Joseph = ¡In Bomá!

¡Ah pillel! ¡D'ahont t'has tret?

Bomá = ¡Que no ho sab?

Joseph = ¡I porta al brás

'l Ma's blan y 'l Ma's berinell!

; Sitrofa! ; Buns! ; Bronera!

Tomàs: ; I'ronat de cap si peus!

Joseph: ; Pillastron!

Flússia: ; Joseph!

Joseph: ; Apartat!

Sereno: ; Senyors, que som al carré!

Tomàs: ; Jo m'estich morint de son.

Flússia: ; Anem a dalt que fa' fret.

Joseph: ; Apartat, dona voluble!

! ; Vins aquí, nevet, infiel!

Tomàs: ; Ara hi corro!

Joseph: ; Jo soch manso
mes no tant com vos pensen!

Flússia: ; May l'havia vist aixís!

Joseph: ; Veniu!

Flússia: ; Josegat!

Tomàs: ; ; Fa' vent!

Sereno: ; Si no callan, toca 'l pitó
y ls faig agafats a tots tres.

Joseph: ; ; Ho heu tocat pitó per lladres?
Donchs en porteu en aquest.

Tomàs: ; Oncle Joseph.

Joseph: ; ; ¿Qué?

Sereno: ; ; Silencio!

Lo que no calla va' al cep.

Lo soch lo rey de la nit
y va tot al carrerch meu.

Dingui las explicacions, (A Tomàs
Tomàs: Aviat: y son las següents.

Lo tenia d'anar al ball
perque estava compromés
y no podia faltarhi.

Sabent això, ahir mateix
vaig anar a llogar l'vestit
a casa de n Mora.

Serenó-

Bé.

Stussio = Fins aquí no hi há cap mal.

Bom = Si vaig dir que m'el envies
a casa, a las deu del vespre,
y m'en vaig anar a passeig.
Al' hora, m'estaba a casa
tot sol y ~~trua~~ trua un noyet:

l'obro, m'entrega un farrell
y s'en torna. Jo, després

destllo l' vestit y encara
que vaig veurer no era l' meu,
com tenia tart, me l' vaig
posar, per no perdre temps.

Del'hi aquí com porto l' Arje

que vostè ha dit qu'era seu

Josep: i Ja es certa aquesta mentida?

Hom: Tant certa, com...

Jos: Bé: ja 't crech.

i la tarjeta?

Hom: Ira meva.

Ja vaig comprar ahir mateix.

Jos: i De sobre la caleixera?

Hom: Del despatx. (De ve; i 'ho creu)

Jos: i l'haver ballat ab ella?

Hom: Com qu' m'ha pres per vostè.

Jos: Crech qu' m' donas gat per Metre;

pero en fi, 't perdonare

si m' dius la veritat. i Creus tu

que roch de devo un Joseph?

Hom: Per ho que diuen dels...?

Jos:

stalla!

Flussia: Pensant ho no mes m' ofens.

Jo he anat ab las cosinas

y tot l'altre temps ab ell.

Hom: Ah! De mi ja pot confis!

Jos: Confio.

Sereno: i Está satisfet?

Jos: Si.

Sereno: Donchs si dormir tot hom,

perque es molt fort y ja' pret.
L'Arce = Donanit

Sereno = Donanit tingan.

(S'ereno s'en va per un cantó
y ls demés van per pujar a la es-
cala evant se detenen tots y s'gi-
ran mirantse l'un al altre.

Sereno = ¿Que fan ara?

Jos = ¿J'ooi, que' feu?

Sere = M' paró, perque'm pensaba
que respondria algu' mes.

Hurria = ¿Ah, p'els senyors? Gu'ens ho
(tenyalant al publick) (digan
ab las mans,

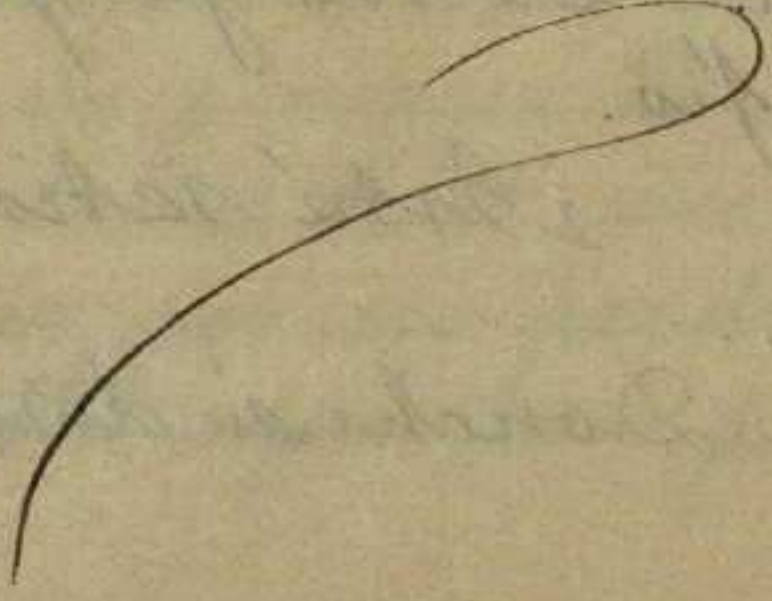
Jos = No, no!

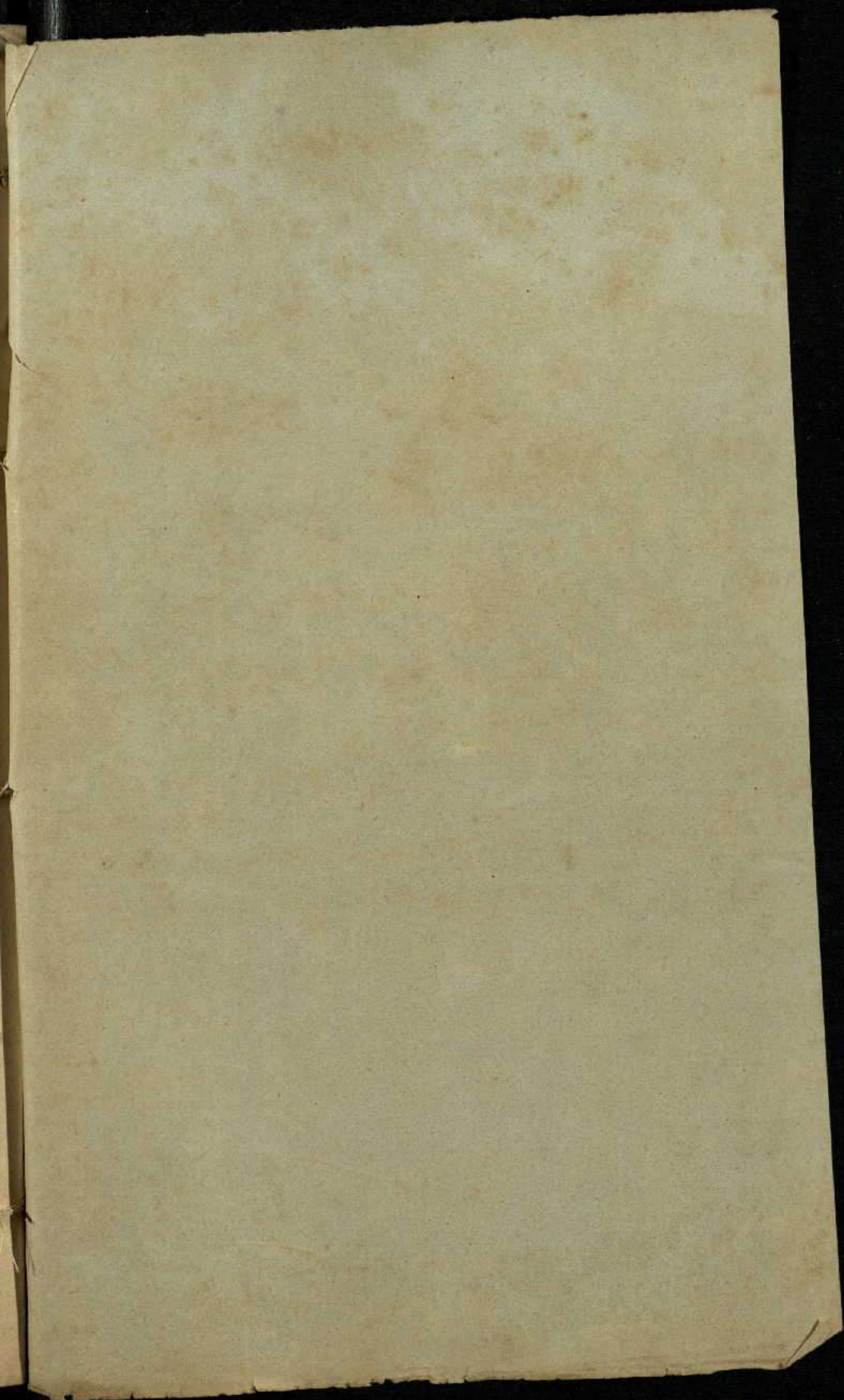
Honi = ¿Perque'?

Jos = Perque' us daran gat per llebre.

Honi = Si ho fan de cor ja' es admes.

Prou

1006389 038